

Min-Jun holder målet

Kelly Hunsaker

Baseret på en sand historie

»Jesus er en dyrebar ven. Alle har han kært (Børnenes Sangbog, s. 37)

Min-Jun så på skyerne gennem vinduet. »Det ser ud til, at det bliver regn i morgen,« sagde han.

Bedstefar så op fra sin avis og nikkede. Det var sidst på sommeren i Seoul i Sydkorea, og monsunsæsonen var begyndt.

Min-Jun satte en paraply ved siden af sit søndagstøj. »Jeg tror, at vi skal tage tidligt af sted i morgen.«

Bedstefar smilede. »God idé. Vi kommer til at gå et længere stykke, hvis de lavtliggende gader bliver oversvømmet.«

»Tror du, at kirkebygningen klarer det?«, spurgte Min-Jun. Sidste år

var kælderen blevet oversvømmet under monsunen.

»Ja,« sagde bedstefar. »Men det skader aldrig at bede.«

»Så vil jeg bede for kirken i aften. Og at vi kan komme derhen i sikkerhed. *Jal-ja-yo* (godnat).« Min-Jun bukkede og gik i seng.

Næste morgen tog de tidligt fra lejligheden. Min-Jun kiggede op på de mørke skyer, som fyldte himlen.

»Hav tro,« sagde bedstefar.

Min-Jun fulgte bedstefar op ad den stejle trappe på bjerget i nærheden af, hvor de boede. De holdt en pause på toppen for lige at få vejret. Deres hvide skjorter var allerede våde på grund af den høje luftfugtighed.

Bedstefar holdt hånden frem og mærkede de første regndråber,

der faldt. »Kan du mærke det? Det er begyndt at regne.«

De slog deres paraplyer op. Da de nåede hen til den næste trappe, faldt regnen tungt. Min-Jun missede med øjnene for at se, hvor han trådte i regnen. »Av,« råbte han, da han gled og faldt på sit knæ.

»Kom du til skade?«, spurgte bedstefar. Han lænede sig forover for at se på hullet på Min-Juns bukser.

»Det er kun en hudafskrabning,« sagde Min-Jun med skælvende stemme.

»Vi kan ordne det henne i kirken,« sagde bedstefar.

Min-Jun og bedstefar gik op ad resten af trapperne og kom op på den øverste gade.

»Heroppe er vinden værre,« sagde bedstefar og holdt godt fast i sin paraply. Min-Jun havde svært ved at holde fast i sin. Pludselig kom der et vindstød, der rev paraplyen i stykker. Min-Juns skuldre sank.

Bedstefar holdt sin paraply frem. »Kom ind under min. Vi er næsten fremme.«

Min-Jun og bedstefar delte paraplyen, men den gjorde ikke megen gavn i den tunge regn. Da de kom hen i nærheden af kirken, kunne Min-Jun høre musik.

»De er allerede begyndt!« Min-Jun løb hen til døren. Så fik han øje på sig selv i vinduesglasset. Hans hår var

filtret og dyngvådt, hans bukser var revnet og hans sko var mudrede. Han trak sig væk fra døren og bakkede ned ad trapperne.

»Jeg ... jeg kan ikke gå ind,« fremstammede Min-Jun.

»Jo, du kan,« sagde bedstefar.

»Men jeg er beskidt og våd!«

Bedstefar kiggede på Min-Jun, så kiggede han på regnmåleren, der sad på hegnet.

»Det er let at måle regnen, Min-Jun, men hvordan måler vi os selv?«

Min-Jun blinkede med øjnene mod bedstefar.

»Du ser mudrede sko, et skrabet knæ, uglet hår og du tror, at du ikke dur til noget,« sagde bedstefar. »Men Jesus Kristus har en bedre måde at måle på. Han ser dit hjerte og ved, at du gør det rigtige.

Hvis du måler dig på hans

måde, vil du se, at regnmåleren flyder over.«

Min-Jun så på regnmåleren. Den steg for hver regndråbe. Han tænkte på, hvor hårdt han havde kæmpet for at komme i kirke, og hvor varm og glad han følte sig, når han var der. Han tænkte på, hvor meget han elskede Frelseren, og hvor meget Frelseren elskede ham.

Min-Jun gav bedstefar et kram, og så gik de sammen ind i kirken. ■

Forfatteren bor i Colorado i USA.

BLIV VED MED AT PRØVE

»Det gode ved evangeliet er, at vi får point for at forsøge, også selv om det ikke altid lykkes for os.«

Se ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »I morgen vil Herren udvirke mirakler blandt jer«, *Liahona*, maj 2016, s. 125.

